

Effect of aerobic exercise on serum leptin response and insulin resistance of patients with type 2 diabetes

M. Eizadi^{*}

M. Karimi^{*}

M. Kohandel^{**}

H. Duali^{*}

*Instructor of Physical Education and Sport Science, Saveh Branch, Islamic Azad University, Iran

**Assistant Professor of Physical Education and Sport Science, Karaj Branch, Islamic Azad University, Iran

Abstract

Background: leptin, a hormone product by adipose tissue, plays an important role in regulation of fat-carbohydrate metabolism.

Objective: The objective of this study was to determine the effect of extended aerobic exercise on serum leptin and insulin resistance in male individuals with type 2 diabetes.

Methods: This semi-experimental study (2011) was performed on 30 obese adult males with type 2 diabetes who were divided into two control and experimental groups. Blood samples were collected before and after aerobic exercise (3 times/week for 12 weeks) to measure the levels of serum leptin, insulin, and fasting blood sugar in all patients. Fasting glucose and insulin were used for calculating insulin resistance. Data were analyzed using t-test and Pearson's correlation coefficient.

Findings: There was no significant difference between the two groups in all variables at baseline. Serum leptin and fasting glucose levels as well as anthropometrical indexes significantly decreased in experimental group ($P<0.05$). In addition, aerobic exercise led to decrease in insulin resistance in experimental group ($P<0.05$). All variables remained unchanged in control group.

Conclusion: Based on data obtained in our study, it seems that prolonged aerobic exercise combined with weight loss to be a non-pharmacological treatment method to regulate systemic leptin and decrease glucose and insulin resistance in type 2 diabetic patients.

Keywords: Diabetic, Leptin, Aerobic Exercise, Insulin Resistance

---

Corresponding Address: Mojtaba Eizadi, Department of Physical Education and Sport Science, Islamic Azad University, Saveh Branch, Iran

Email: izadimojtaba2006@yahoo.com

Tel: +98-255- 2241553

Received: 3 May 2011

Accepted: 14 Feb 2012

اثر تمرین هوازی بر لپتین سرم و مقاومت انسولین در بیماران دیابتی نوع دو

حسین دوعلی*

دکتر مهدی کهنه‌دل**

محمد کریمی*

مجتبی ایزدی*

* مریمی گروه تربیت بدنش و علوم ورزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه

** استادیار گروه تربیت بدنش و علوم ورزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج

آدرس نویسنده مسؤول: ساوه، دانشگاه آزاد اسلامی، گروه تربیت بدنش و علوم ورزشی، تلفن ۰۲۴۱۵۵۳-۰۲۵۵

Email: izadimojtaba2006@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۹۰/۱۱/۲۵

تاریخ دریافت: ۹۰/۲/۱۳

*چکیده

زمینه: لپتین یک هورمون مترشح از بافت چربی است که در تعادل انرژی و تنظیم متابولیسم کربوهیدرات و چربی نقش مهمی دارد.

هدف: مطالعه به منظور تعیین اثر تمرین‌های هوازی طولانی مدت بر سطوح لپتین سرم و مقاومت انسولین در بیماران دیابتی انجام شد.

مواد و روش‌ها: این مطالعه نیمه تجربی در سال ۱۳۸۹ بر روی ۳۰ مرد چاق بزرگ سال مبتلا به دیابت نوع دو در قالب دو گروه شاهد و تجربی انجام شد. قبل و بعد از یک برنامه تمرینی هوازی سه ماهه (۳ جلسه در هفته)، به منظور اندازه‌گیری لپتین، انسولین سرم و گلوکز ناشتا از خون همه بیماران نمونه‌گیری و از گلوگز و انسولین ناشتا برای محاسبه مقاومت انسولین استفاده شد.داده‌ها با آزمون‌های آماری تی و همبستگی پرسون تحلیل شدند.

یافته‌ها: در شرایط پایه تفاوت معنی‌داری در متغیرها بین دو گروه مشاهده نشد. سطح لپتین سرم، گلوکز ناشتا و شاخص‌های تن سنجی در گروه تجربی کاهش معنی‌داری یافتند ($P < 0.05$). همچنین برنامه تمرینی هوازی به کاهش معنی‌دار مقاومت انسولین در گروه تجربی منجر شد ($P < 0.05$).

نتیجه‌گیری: با توجه به یافته‌ها، به نظر می‌رسد تمرین هوازی طولانی مدت همراه با کاهش وزن، یک شیوه درمانی غیردارویی جهت تنظیم لپتین سیستمیک، کاهش گلوکز خون و مقاومت انسولین در بیماران دیابتی است.

کلیدواژه‌ها: دیابت، لپتین، ورزش هوازی، مقاومت انسولین

* مقدمه:

چاق یا بیماری‌های وابسته به آن است.^(۱) گیرنده‌های لپتین در سلول‌های بتای پانکراس وجود دارند و در ترشح انسولین از این سلول‌ها نقش مهمی بازی می‌کنند. افزایش قند خون در حضور سطح بالای انسولین و لپتین در اشخاص چاق به مقاوم بودن این افراد در برابر این دو هورمون اشاره می‌کند.^(۲) برخی مطالعه‌ها اظهار می‌دارند که لپتین جدا از تأثیر بر هیبوتالاموس، سایر بافت‌های جانبی را نیز به طور مستقل متأثر می‌کند.^(۳) به طور مثال، مطالعه‌ها به اثر بازدارندگی لپتین روی بیان ژن انسولین و همچنین تأثیر روی ترشح انسولین از سلول‌های بتای پانکراس در انسان‌ها و مدل‌های حیوانی اشاره نموده‌اند.^(۴)

اگرچه مکانیسم‌های اصلی بروز دیابت نوع دو هنوز به طور کامل شناخته نشده‌اند، اما نقش چاقی در بروز این بیماری بارها ثابت شده است.^(۵) چاقی با افزایش سطوح لپتین خون همراه است. لپتین هورمون مشتق از بافت چربی با وزن ملکولی ۱۶ کیلو دالتون است که غلظت آن با توجه به اندازه سطح چربی بدن متغیر است و متابولیسم گلوکز و حساسیت انسولین را متأثر می‌کند.^(۶) برخی منابع علمی عدم تأثیر لپتین روی ترشح انسولین وابسته به گلوکز را گزارش نموده‌اند. اما سایر یافته‌های پژوهشی نشان داده‌اند که مقاومت لپتینی یکی از عوامل مؤثر در افزایش انسولین و در نهایت عدم تحمل گلوکز در افراد

به شیوه تصادفی بلوکی در دو گروه شاهد و تجربی قرار گرفتند. ابتدا شاخص‌های تن سنجی بیماران اندازه‌گیری شد. طوری که دور شکم و باسن در برجسته‌ترین نقطه توسط یک متر نواری غیر قابل ارتقای اندازه‌گیری شد. قد افراد بدون کفش و در وضعیت ایستاده طوری اندازه‌گیری شد که کتفها از پشت با دیوار مماس باشند. وزن و درصد چربی بدن با استفاده از دستگاه سنجش ترکیب بدن (OMRON، فلاند) ثبت شد. از اندازه‌های قد ایستاده و وزن بدن نیز جهت محاسبه شاخص توده بدن استفاده شد. معیارهای خروج از مطالعه عبارت بود از: مصرف سیگار، سابقه فعالیت ورزشی در ۶ ماه گذشته، داشتن مشکلات حرکتی یا ناهنجاری‌های ارتوپدی و بیمارانی که با تأیید پزشک متخصص غدد، قادر به عدم استفاده از داروهای کاهش قند خون در فاصله ۱۲ ساعتی قبل از نمونه‌گیری خون نبودند. قبل از اجرای مطالعه همه بیماران توسط مجریان از اهداف مطالعه آگاه شدند و برگه رضایت‌نامه را تکمیل کردند. پس از اندازه‌گیری شاخص‌های تن سنجی در هر دو گروه، تمام بیماران متعاقب ۱۲ تا ۱۴ ساعت گرسنگی شبانه، در حالت ناشتا بین ساعت‌های ۸ تا ۹ صبح در آزمایشگاه خون حاضر شدند. پس از ۱۰ دقیقه استراحت، ضربان قلب تمام بیماران اندازه‌گیری و ۸ میلی‌لیتر خون از ورید بازوی آن‌ها، جهت اندازه‌گیری سطح پایه لپتین و انسولین سرم و گلوکز ناشتا گرفته شد. سپس بیماران گروه تجربی در یک برنامه تمرین هوازی سه ماهه (سه جلسه در هفته) شرکت نمودند. اجرای برنامه تمرینی مطابق با دستور کار انجمن دیابت آمریکا و به صورت گرم کردن و اجرای فعالیت دویدن روی سطح صاف، سپس ورزش گروهی هوازی بود و در نهایت با سرد کردن تمام می‌شد.^(۱۴) شدت تمرین در طول برنامه به میزان ۵۰ تا ۷۰ درصد ضربان قلب ذخیره در نظر گرفته شد؛ به طوری که جلسه‌های اول با کمترین شدت آغاز و به تدریج با افزایش تعداد جلسه‌ها، بر شدت و حجم تمرین افزوده می‌شد. ضربان قلب هدف و شدت تمرین توسط ضربان

ارتباط معکوس بین سطح پلاسمایی لپتین با حساسیت انسولین نیز در برخی مطالعه‌ها حتی بعد از همسان‌سازی توده چربی بدن گزارش شده است.^(۵) برخی مطالعه‌ها، کاهش، افزایش یا عدم تغییر سطح لپتین را در بیماران دیابتی نسبت به افراد سالم گزارش نموده‌اند.^(۶) علاوه بر ژنتیک، عوامل خطرزای چندگانه نظیر افزایش سن، افزایش وزن به ویژه توده چربی، بی‌تحرکی و عدم فعالیت بدنی به ویژه در افراد چاق در سنین پس از ۳۰ سالگی از عوامل اصلی بروز مقاومت انسولین و دیابت نوع دو به شمار می‌روند.^(۸) در این میان، نقش ورزش و فعالیت فیزیکی به طور مستقل یا در کنار سایر درمان‌های دارویی چهارت پیشگیری یا درمان دیابت نوع دو و تعادل عوامل متابولیکی و هورمونی مؤثر در بروز آن، توجه متخصصین علوم تندرنستی را به خود معطوف نموده است. اثر فعالیت ورزشی بر غلظت لپتین خون همچنان بحث برانگیز است. برخی مطالعه‌ها گزارش نموده‌اند که ورزش با توجه به مدت و کالری مصرفی، به کاهش سطح لپتین خون منجر می‌شود.^(۸) همچنین در مطالعه دیگری، کاهش معنی‌داری در سطح لپتین خون متعاقب ۶ هفته تمرین هوازی در بیماران دیابتی نوع دو، مستقل از تغییرات توده چربی و انسولین مشاهده شد.^(۹) کاهش لپتین سرم در پاسخ به فعالیت ورزشی در سایر مطالعه‌ها نیز مشاهده شده است.^(۱۰) برخی مطالعه‌ها، تغییری در سطح سیتوکین‌های مترشحه از بافت چربی در پاسخ به فعالیت ورزشی مشاهده ننموده اند.^(۱۱) با توجه به تناظر یافته‌ها در خصوص پاسخ لپتین به فعالیت ورزشی، مطالعه حاضر با هدف تعیین اثر تمرین‌های هوازی سه ماهه بر سطح لپتین سرم و مقاومت انسولین در بیماران دیابتی نوع دو انجام شد.

* مواد و روش‌ها:

مطالعه نیمه تجربی حاضر در تابستان ۱۳۸۹ بر روی ۳۰ مرد چاق بزرگ سال مبتلا به دیابت نوع دو انجام شد که از بین اساتید و کارکنان دانشگاه ساوه انتخاب شدند و

و همبستگی پیرسون تحلیل و P کمتر از 0.05 معنی‌دار در نظر گرفته شد.

✿ یافته‌ها:

میانگین سنی افراد مورد مطالعه 44 ± 7 سال و میانگین وزن آن‌ها 92 ± 7 کیلوگرم بود. آزمون تی مستقل تفاوت معنی‌داری در سطح پایه لپتین سرم، گلوكز ناشتا، انسولین و مقاومت انسولین و همچنین شاخص‌های تن‌سنجدی بیماران دو گروه شاهد و تحریبی نشان نداد. پس از تمرین ورزشی، کاهش معنی‌داری در هر یک از شاخص‌های تن‌سنجدی نظیر محیط شکم، درصد چربی بدن و شاخص توده بدن همراه با کاهش وزن دیده شد ($P < 0.05$). ضربان قلب استراحت بیماران گروه تحریبی به میزان معنی‌داری نسبت به قبل از مداخله ورزشی کاهش یافت ($P = 0.00$) و بین کاهش در سطح لپتین سرم و کاهش ضربان قلب همبستگی معنی‌داری وجود داشت ($P = 0.01$ و $P = 0.03$). هیچ یک از متغیرهای مورد مطالعه در گروه شاهد، تغییر نکردند. سطح لپتین سرم ($P = 0.02$)، غلظت گلوكز ناشتا ($P = 0.00$) و شاخص مقاومت انسولین پس از برنامه تمرینی در گروه تحریبی به میزان معنی‌داری کاهش یافت ($P = 0.03$) اما با وجود رابطه خطی بین کاهش در مقاومت انسولین و کاهش در سطح لپتین سرم، این رابطه از لحاظ آماری معنی‌دار نبود (جدول شماره ۱).

سنجه پولار اندازه‌گیری و ثبت می‌شد. در طول این دوره سه ماهه، بیماران گروه شاهد در هیچ برنامه تمرینی منظم شرکت نداشتند. در نهایت، ۴۸ ساعت پس از آخرین جلسه تمرینی و در شرایط مشابه با نمونه‌گیری نوبت اول، مجدداً نمونه‌گیری خون از تمام بیماران انجام شد. با استفاده از اندازه‌های انسولین و گلوكز ناشتا، مقاومت انسولین در هر بیمار اندازه‌گیری شد.^(۱۵) قند خون ناشتا (گلوكز ناشتا) به روش آنزیمی گلوكز اکسیداز (شرکت پارس آزمون، ایران) و با دستگاه اتوانالایزر کوباس اندازه‌گیری شد. نمونه‌های خون به مدت ۱۰ دقیقه با سرعت ۲۰۰۰ دور بر دقیقه سانتریفیوژ شدند تا سرم جداسازی شود. سپس سرم حاصل در دمای فریزر -80°C درجه سانتی‌گراد تا زمان اندازه‌گیری متغیرهای لپتین و انسولین به روش الیزا نگهداری شد. برای اندازه‌گیری لپتین سرم به روش الیزا از کیت شرکت بیووندور ساخت کشور چک و برای اندازه‌گیری انسولین سرم از کیت آزمایشگاهی دیمدتیک ساخت کشور آلمان به روش الیزا استفاده شد. ضریب تغییرات درون گروهی و برون گروهی و همچنین میزان حساسیت لپتین به ترتیب $4/2$ و $6/7$ درصد و $2/2$ نانوگرم بر میلی‌لیتر بود. ضریب تغییرات درون گروهی و برون گروهی و میزان حساسیت انسولین سرم نیز به ترتیب $2/6$ و $2/88$ درصد و $1/76$ واحد (واحد بین‌المللی) بود. داده‌ها با استفاده از آزمون‌های آماری تی

جدول ۱ - مقایسه میانگین شاخص‌های تن‌سنجدی و بیوشیمیایی بیماران دیابتی مورد مطالعه قبل و بعد از برنامه تمرینی سه ماهه

متغیر	گروه	تجربی	قبل از ورزش	بعد از ورزش	شاهد
وزن (کیلوگرم)			$91/24 \pm 6/12$	$90/44 \pm 5/23$	قبل از ورزش
محیط شکم (سانتی‌متر)			$10.3 \pm 7/24$	$10.3 \pm 6/23$	بعد از ورزش
محیط بانس (سانتی‌متر)			$10.2 \pm 7/23$	$10.2 \pm 7/21$	قبل از ورزش
نسبت دور شکم به بانس			$1/0.1 \pm 0/0.5$	$1/0.1 \pm 0/0.9$	بعد از ورزش
شاخص توده بدن (کیلوگرم بر مترمربع)			$31 \pm 1/12$	$31 \pm 1/21$	قبل از ورزش
درصد چربی بدن			$27/65 \pm 5/32$	$27/34 \pm 5/51$	بعد از ورزش
گلوكز (میلی‌گرم بر دسی‌لیتر)			221 ± 56	219 ± 42	قبل از ورزش
مقاومت انسولین			$4/51 \pm 1/15$	$4/43 \pm 1/23$	بعد از ورزش
لپتین (نانوگرم بر میلی‌لیتر)			$6/35 \pm 1/23$	$6/23 \pm 1/11$	قبل از ورزش

* تغییر معنی‌دار متغیر در پاسخ به فعالیت ورزشی ($P < 0.05$)

در لپتین خون منجر می‌شوند که طول دوره تمرینی بالاتر از ۱۲ هفته باشد یا این که با کاهش ۵ درصدی وزن بدن و درصد چربی بدن همراه باشد.^(۲۳و۲۴) در مطالعه حاضر نیز کاهش سطح لپتین سرم با کاهش معنی دار در وزن بدن، محیط شکم، شاخص توده بدن، درصد چربی بدن و کاهش در مقاومت انسولین همراه بود. به عبارت دیگر، سه ماه تمرین هوازی به کاهش شاخص‌های تن سنجی و مقاومت انسولین بیماران دیابتی نوع دو چاق منجر شد.

در افراد دیابتی، سطح لپتین پلاسمما به واسطه برخی عوامل مؤثر در حساسیت انسولین و ترشح انسولین، نظیر مصرف داروهای کاهش قند خون، مختل می‌شود.^(۲۴) در مطالعه حاضر اگرچه تغییر مقاومت انسولین با تغییر لپتین سرم مرتبط نبود، اما فعالیت ورزشی به کاهش معنی دار مقاومت انسولین منجر شد. از طرفی برخی منابع علمی اشاره می‌نمایند که علاوه بر تعادل انرژی منفی، کاهش سطح لپتین خون بیماران دیابتی احتمالاً به دلیل کاهش گلوکز پس از تمرین هم هست.^(۲۵) این فرضیه مطرح است که کاهش گلوکز خون به کاهش ترشح لپتین از بافت چربی منجر می‌شود. در تأیید این یافته‌ها، کاهش معنی داری در گلوکز و لپتین خون ناشتا و همچنین همبستگی معنی داری بین کاهش لپتین سرم و گلوکز خون متعاقب فعالیت ورزشی در مطالعه حاضر مشاهده شد. مولر با استناد به یافته‌های خود بیان می‌کند در پی فعالیت ورزشی، به دلیل انتقال بیشتر گلوکز به عضلات فعال، انتقال گلوکز به بافت چربی کاهش می‌یابد که با کاهش گلوکز خون نیز همراه است و این امر در کاهش ترشح لپتین از بافت چربی مؤثر است. لذا گلوکز یک تعیین‌کننده مهم ترشح یا بیان ژن لپتین است.^(۲۶) در مطالعه‌ای دیگر، تزریق مقدار ناچیز گلوکز به انسان‌های ناشتا از کاهش سطح لپتین خون جلوگیری نمود.^(۲۵) در بیماران دیابتی نوع دو، کاهش جذب گلوکز در بافت چربی می‌تواند توجیهی برای کاهش چهار برابری سطح لپتین متعاقب فعالیت ورزشی، نسبت به افراد سالم باشد.^(۲۶)

* بحث و نتیجه‌گیری:

مطالعه حاضر نشان داد که سطح لپتین سرم در پاسخ به فعالیت ورزشی طولانی مدت کاهش می‌یابد و کاهش در لپتین سرم با کاهش در مقاومت انسولین و غلظت گلوکز ناشتا و همچنین کاهش شاخص‌های تن سنجی در بیماران دیابتی نوع دو همراه است. این فرضیه مطرح است که برخی هورمون‌های پیتیدی نظیر لپتین یا آدیپونکتین مستقل از سایر متغیرها (سن، جنس، چربی بدن و توده بدون چربی) حساسیت انسولین را متأثر می‌کنند و پیشگوی مناسبی از حساسیت انسولین هستند.^(۱۶) در انسان‌ها تنش، تغذیه، ترکیب بدن و سطح فعالیت بدنی در شیوع بیماری دیابت نوع دو و مؤلفه‌های مؤثر در آن تأثیرگذار هستند.^(۱۷) از آنجا که فعالیت ورزشی کوتاه یا طولانی مدت، ترکیب بدن و متابولیسم کربوهیدرات و چربی را متأثر می‌کند، بررسی تأثیر فعالیت ورزشی روی سطح پلاسمایی لپتین و سایر هورمون‌های پیتیدی مؤثر در تعادل انرژی و هموستانز گلوکز از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.^(۱۸) در تأیید یافته‌های حاضر، برخی مطالعه‌ها که سطح آمادگی بدن را بهبود داده و ترکیب بدن را متأثر نموده‌اند، با کاهش سطح لپتین سرم یا پلاسمما همراه بوده‌اند.^(۱۸) البته در یک مطالعه، علی‌رغم افزایش حساسیت انسولین متعاقب ۶۰ دقیقه فعالیت ورزشی هوازی برای مدت ۷ هفته، تغییر معنی داری در سطح لپتین خون مشاهده نشد.^(۱۹) این یافته‌ها در برخی مطالعه‌های دیگر با شدت و طول دوره‌های تمرینی متفاوت نیز مشاهده شد.^(۲۰) در مطالعه دیگری ۶ ماه تمرین ورزشی (۳ روز در هفته) به کاهش لپتین خون همراه با کاهش چربی زیر پوستی و شاخص توده بدن منجر شد.^(۹) اندازه توده چربی به ویژه چربی شکمی در سطح لپتین خون نقش ویژه‌ای دارد.^(۱۵) در افراد چاق افزایش بافت چربی با افزایش لپتین و افزایش مقاومت لپتینی همراه بوده و نشان گر ارتباط منفی بین لپتین و حساسیت انسولین است.^(۲۱) به طور کلی، مطالعه‌ها اظهار می‌دارند که تنها آن دسته از فعالیت‌های ورزشی به تغییر

6. Steinberger J, Steffen L, Jacobs DR Jr, et al. Relation of leptin to insulin resistance syndrome in children. *Obes Res* 2003 Sep; 11 (9): 1124-30
7. Abdelgadir M, Elbagir M, Eltom M, et al. Reduced leptin concentrations in subjects with type 2 diabetes mellitus in Sudan. *Metabolism* 2002 Mar; 51 (3): 304-6
8. Bloem CJ, Chang AM. Short-term exercise improves beta-cell function and insulin resistance in older people with impaired glucose tolerance. *J Clin Endocrinol Metab* 2008 Feb; 93 (2): 387-92
9. Fatouros IG, Tournis S, Leontsini D, et al. Leptin and adiponectin responses in overweight inactive elderly following resistance training and detraining are intensity related. *J Clin Endocrinol Metab* 2005 Nov; 90 (11): 5970-7
10. Polak J, Klimcakova E, Moro C, et al. Effect of aerobic training on plasma levels and subcutaneous abdominal adipose tissue gene expression of adiponectin, leptin, interleukin 6, and tumor necrosis factor alpha in obese women. *Metabolism* 2006 Oct; 55 (10): 1375-81
11. Miyatake N, Takahashi K, Wada J, et al. Changes in serum leptin concentrations in overweight Japanese men after exercise. *Diabetes Obes Metab* 2004 Sep; 6 (5): 332-7
12. Kelly AS, Steinberger J, Olson TP, et al. In the absence of weight loss, exercise training does not improve adipokines or oxidative stress in overweight children. *Metabolism* 2007 Jul; 56 (7): 1005-9
13. Yang WS, Lee WJ, Funahashi T, et al. Weight reduction increases plasma levels of an adipose-derived anti-inflammatory protein, adiponectin. *J Clin Endocrinol Metab* 2001 Aug; 86 (8): 3815-9

علی‌رغم یافته‌های مطالعه حاضر، در برخی مطالعه‌ها کاهش سطح لپتین خون (متاکوب فعالیت ورزشی به ویژه فعالیت‌های ورزشی طولانی مدت) بدون کاهش وزن یا مستقل از تغییرات وزن یا ترکیب بدن گزارش شده است.^(۲۸,۲۷)

به طور کلی، مطالعه حاضر نشان داد فعالیت ورزشی طولانی مدت همراه با کاهش سطح چربی بدن و مقاومت انسولین، به کاهش سطح لپتین سرم نیز منجر می‌شود. اما با توجه به برخی عوامل اثرگذار دیگر از قبیل شدت و مدت تمرین، وضعیت تغذیه بیماران و سطح آمادگی اولیه آنان، پیشنهاد می‌شود در این زمینه مطالعه‌های وسیع‌تری انجام شود.

* سپاس‌گزاری:

از همکاری بیماران دیابتی شرکت‌کننده در مطالعه و انجمن حمایت از بیماران دیابتی شهرستان ساوه تشکر و قدردانی می‌شود.

* مراجع:

1. Lazar MA. How obesity causes diabetes: not a tall tale. *Science* 2005 Jan 21; 307 (5708): 373-5
2. Morioka T, Asilmaz E, Hu J, et al. Disruption of leptin receptor expression in the pancreas directly affects beta cell growth and function in mice. *J Clin Invest* 2007 Oct; 117 (10): 2860-8
3. Anissa B, Dalenda Z, Semi B, et al. Leptin, Its implication in physical exercise and training: A short review. *J Sports Sci Med* 2006; 5: 172-81
4. Myers MG Jr. Leptin receptor signaling and the regulation of mammalian physiology. *Recent Prog Horm Res* 2004; 59:287–304
5. Kieffer TJ, Habener JF. The adipoinsular axis: effects of leptin on pancreatic beta-cells. *Am J Physiol Endocrinol Metab* 2000 Jan; 278: E1-E14

14. Sigal RJ, Kenny GP, Wasserman DH, et al. Physical activity/ exercise and type 2 diabetes. *Diabetes Care* 2004 Oct; 27 (10): 2518-39
15. Marita AR, Sarkar JA, Rane S. Type 2 diabetes in non-obese Indian subjects is associated with reduced leptin levels: Study from Mumbai, Western India. *Mol Cell Biochem* 2005 Jul; 275 (1-2): 143-51
16. Koebnick C, Roberts CK, Shaibi GQ, et al. Adiponectin and leptin are independently associated with insulin sensitivity, but not with insulin secretion or beta-cell function in overweight Hispanic adolescents. *Horm Metab Res* 2008 Oct; 40 (10): 708-12
17. Király MA, Bates HE, Kaniuk NA, et al. Swim training prevents hyperglycemia in ZDF rats: mechanisms involved in the partial maintenance of beta-cell function. *Am J Physiol Endocrinol Metab* 2008 Feb; 294 (2): E271-83
18. Bouassida A, Chamari K, Zaouali M, et al. Review on leptin and adiponectin responses and adaptations to acute and chronic exercise. *Br J Sports Med* 2010 Jul; 44 (9): 620-30
19. Houmard JA, Cox JH, MacLean PS, et al. Effect of short-term exercise training on leptin and insulin action. *Metabolism* 2000 Jul; 49 (7): 858-61
20. Weltman A, Pritzlaff CJ, Wideman L, et al. Intensity of acute exercise does not affect serum leptin concentrations in young men. *Med Sci Sports Exerc* 2000 Sep; 32 (9): 1556-61
21. Zhang Y, Scarpase PJ. The role of leptin in leptin resistance and obesity. *Physiol Behav* 2006 Jun 30; 88 (3): 249-56
22. Unal M, Unal DO, Baltaci AK, et al. Investigation of serum leptin levels in professional male football players and healthy sedentary males. *Neuro Endocrinol Lett* 2005 Apr; 26 (2): 148-51
23. Unal M, Unal DO, Salman F, et al. The relation between serum leptin levels and max VO₂ in male patients with type I diabetes and healthy sedentary males. *Endocr Res* 2004 Aug; 30 (3): 491-8
24. Sivitz WI, Wayson SM, Bayless ML, et al. Leptin and body fat in Type 2 diabetes and monodrug therapy. *J Clin Endocrinol Metab* 2003 Apr; 88 (4): 1543-53
25. Hilton LK, Loucks AB. Low energy availability, not exercise stress, suppresses the diurnal rhythm of leptin in healthy young women. *Am J Physiol Endocrinol Metab* 2000 Jan; 278 (1): E43-9
26. Kanaley JA, Fenicchia LM, Miller CS, et al. Resting leptin responses to acute and chronic resistance training in type 2 diabetic men and women. *Int J Obes Relat Metab Disord* 2001 Oct; 25 (10): 1474-80
27. Ishii T, Yamakita T, Yamagami K, et al. Effect of exercise training on serum leptin levels in type 2 diabetic patients. *Metabolism* 2001 Oct; 50 (10): 1136-40
28. Gomez-Merino D, Chennaoui M, Drogou C, et al. Decrease in serum leptin after prolonged physical activity in men. *Med Sci Sports Exerc* 2002 Oct; 34 (10): 1594-9